

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 6

La presidenta

A continuació, té la paraula l'excel·lentíssim senyor Joan Herrera, president del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Joan Herrera Torres

Moltes gràcies, molt honorable presidenta, molt honorable president Pujol, molt honorable president Montilla. Candidat Mas, miri, li ho deia l'altre dia, nosaltres farem una oposició ferma però també oberta al diàleg i especialment amb la mà estesa per avançar en l'autogovern i superar la sentència del Constitucional. Avui necessitem unitat, social i política, per evitar qualsevol ruptura de la convivència al país. Necessitem unitat i ambició, davant del desafiament que representa la sentència del Constitucional. I avui ens hem de reafirmar: som una nació i som un sol poble. I jo crec que la unitat és la millor expressió davant de la sentència i de les seves derivades; també davant dels atacs al model lingüístic, que és un model d'èxit i que és un model que ha garantit la defensa d'una llengua que no està en peu d'igualtat i que a Catalunya no hi hagi dues comunitats.

Jo vaig estudiar en un barri, a la Verneda, vaig anar a un institut públic, en un barri majoritàriament castellanoparlant, i perquè tenim un model d'immersió lingüística com el que tenim, els meus amics, molts d'ells castellanoparlants, parlen perfectament el català. Per tant, li demano, i estic segur que serà així, que hi hagi unitat i, fins i tot, que ho puguem exemplificar amb algun tipus de resolució, amb allò que considerem oportú, per reafirmar-nos en un model d'èxit, que és el model d'immersió lingüística de Catalunya.

I de la mateixa manera li dic que igual que cal unitat davant dels desafiaments i les agressions a la nostra identitat, cal unitat davant del que representa la sentència del Constitucional. Nosaltres li vam fer una proposta: la comissió d'estudi per a l'aprofundiment de l'autogovern, igual que el que es va fer l'any 2000. Vostè va demanar temps, temps per estudiar quina és la millor de les fórmules, el millor dels mecanismes. D'acord, parlem-ne. Però el que li demano és que en l'avenç de

l'autogovern caminem junts i que no tornem ni a l'estratègia del peix al cove ni a la temptació que amb una aritmètica parlamentària a Madrid ho solucionarem tot. El desafiament de la sentència és majúscul i no podem fer com fins ara, ho hem de fer de forma diferent.

Dit això, de la mateixa manera que li dic que té la nostra mà estesa per a l'avenç nacional, també li dic que la nostra serà una veu d'esquerres i que en coherència amb això hi votarem en contra. Vostè sap que nosaltres tenim arguments per votar en contra de la seva investidura, i ho sap perfectament. No compartim el programa de govern que ens va exposar, fins i tot amb les seves inconcrecions. No el votarem per coherència amb el nostre projecte polític, amb la nostra trajectòria, amb els nostres electors. No li votarem, la investidura, perquè creiem que en aquest Parlament cal una veu d'esquerres i ecologista.

Miri, malgrat la manca de concreció del programa que ens va presentar, és evident que no compartim la seva sortida de la crisi. Nosaltres creiem que cal mantenir i fins i tot ampliar la despesa social, fins i tot amb una política fiscal envers l'economia especulativa. Que cal mantenir i no retallar ni privatitzar serveis públics, perquè són la millor garantia per evitar les desigualtats i l'accés a l'educació, la salut o els serveis socials en igualtat. No el votarem perquè creiem que cal prioritzar la creació d'ocupació, però per crear ocupació el que cal és impulsar un nou model productiu incorporant-hi l'economia verda, la sostenibilitat i el creixement.

I és per això que li vam fer algunes preguntes l'altre dia que no va respondre. De fet, ens vam trobar que vostè, que serà president, ens feia més preguntes a nosaltres que no pas respostes ens donava. Per això li vaig plantejar un govern amb responsabilitat social que posposi l'eliminació de l'impost de successions i que aconseguixi nous recursos perquè les famílies que es queden sense els 426 euros tinguin els diners per arribar a final de mes. Però vostè em va dir que no – vostè em va dir que no. I és curiós, no? Que vostè, que va parlar que no es poden fer les coses des d'una càrrega ideològica, em digués que avui és prioritat, és més prioritat qui hereta 2, 3, 4, 5 milions d'euros que qui no arriba a final de mes. Jo crec que això és càrrega ideològica; això sí, conservadora.

I per això crec precisament que calia un major compromís. Jo li vaig plantejar a necessitat d'una llei hipotecària, i vostè va dir que estava disposat a parlar-ne. Concretem-ho, concretem-ho en els propers dies. Jo li vaig dir que calia prioritzar en matèria de salut abans que retallar prestacions –reducció de la despesa farmacèutica–, i vostè no em va respondre. Li vaig demanar un compromís, i un compromís perquè el proper govern digui que no en tot cas que el cementiri nuclear vagi a les Terres de l'Ebre i a Ascó, i vostè no em va respondre. Li vaig demanar que obríssim una ponència conjunta per tractar els temes a favor de la transparència i contra la corrupció, i vostè no em va respondre. Li vaig preguntar què faria amb el Memorial Democràtic, li vaig fer una proposta per fer front al canvi climàtic amb un nou pacte nacional i el que em vaig trobar és amb cap resposta.

Jo avui li ho torno a demanar, però li ho torno a demanar no perquè avui entrem en la desqualificació del que han estat els set anys de govern, sinó perquè el que serà, sense cap mena de dubte, el proper president de la Generalitat es comprometí amb aquells elements que signifiquen avenços.

Però també avui constato que òbviament Iniciativa Verds - Esquerra Unida i Alternativa i Convergència i Unió tenen..., tenim projectes diferents. És per això que votarem que no, en coherència amb el nostre projecte polític farem d'oposició, en coherència amb els que ens han votat serem una veu d'esquerres, i aquest és el paper que ens pertoca. Però permeti'm que afegixi una altra consideració. Jo sé que avui a Catalunya, a l'Estat, fins i tot a Europa, hi ha molta gent d'esquerres desconcertada. Desconcertada, perquè molts electors d'esquerres veuen com les polítiques les marquen més els mercats que els programes que han votat. Jo sé que hi ha a Catalunya molta gent d'esquerres desconcertada, desconcertada quan abans de les eleccions es renuncia a l'única fórmula que pot fer que hi hagi majoria d'esquerres en aquest Parlament. I és més, jo sé que avui encara hi ha més gent desconcertada davant d'un acord que no sé què busca però el que sí que troba és una majoria parlamentària, en aquest cas amb el suport de vots de l'esquerra.

Un analista deia que al PSC li havia faltat relat de govern i que potser ara li faltaria relat d'oposició. Jo no ho sé, i tampoc sé fins on arriba el que han acordat. Ara, m'agradaria que ens ho expliquessin. Sé que han parlat de com afrontar la crisi, de

la revisió dels grans pactes nacionals, de les relacions amb el model d'Estat, de la llei electoral, de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió i que es respectarà la pluralitat entre les dues forces, no sé quin és l'abast. Jo no ho sé, vostès ho deuen saber. Però el que sí que sé és que fa l'efecte que va més enllà que simplement la sessió d'investidura. Sigui com sigui –i em sembla bé, eh?, em sembla molt bé–, el que sí que sé és que a Madrid deien: «És la millor notícia que hem tingut en molt temps del PSC.»

Jo no ho sé, el que sí que crec és que no és la millor notícia per a l'esquerra catalanista d'aquest país, que és la impressió que jo tinc. I d'aquí el nostre «no», d'aquí el nostre «no» en la investidura d'avui. Pels motius que he dit però també pels nous motius, segurament aquesta circumstància encara ens obliga més no només a ser una veu d'esquerres de les persones, de les dones i homes que han votat Iniciativa Verds i Esquerra Unida, sinó per ser també una veu d'esquerres de molta gent d'esquerres que ens ha votat i de molta gent que no ens ha votat que entén en definitiva que el que cal precisament és una veu que plantegi propostes, alternatives i solucions precisament basades en un programa d'esquerres.

Jo aspiro a, des de la modèstia, ser també un dels referents de molts dels ciutadans i les ciutadanes, aspirem a ser-ho des d'Iniciativa Verds - Esquerra Unida i Alternativa, que es reconeixen en valors i idees progressistes, ens hagin votat o no ens hagin votat. I és per això que votarem que no, perquè quan els resultats de les seves polítiques..., aquest cercle virtuós de què vostè parla, no?, que es basa en la moderació fiscal, és a dir, en la baixada d'impostos a qui més té, acabi suposant retallades socials, ningú ens pugui dir que per la nostra abstenció les seves polítiques van tirar endavant. Per això també votarem que no.

Acabo ja, senyora presidenta. La Catalunya que volem des d'Iniciativa Verds - Esquerra Unida i Alternativa no és només la Catalunya del *business friendly*, és la Catalunya de l'economia que està al servei de la gent. És la Catalunya de l'acord, de l'aliança entre agents socials, empresarials, sindicals amb treballadors, amb el petit i mitjà autònom, amb tothom. Amb tothom, sense exclusions. La Catalunya que ens agradaria és aquella que deixa enrere l'economia especulativa, la Catalunya que volem és la de les petites i mitjanes empreses, la dels treballadors

autònoms, però també les iniciatives innovadores, que sovint no es senten reconegudes amb unes lògiques empresarials que sovint el que fan és bandejar aquestes iniciatives innovadores. I la Catalunya que volem és la de l'economia productiva que no està de genolls ni davant de les entitats financeres ni davant de l'economia especulativa. De fet, una Catalunya on els diners –els *business*, que diria vostè– no ho condicionin tot, ni condicionin tota la política que ha de fer el govern. La Catalunya que volem és la de plena igualtat de drets i de deures, d'oportunitats, i on les diferències d'origen o de classe o el lloc de naixement no siguin un obstacle per a la realització personal de cadascú.

Fitxer 7

unt# dels ciutadans i les ciutadanes de Catalunya.

De fet volem un país modern, un país sostenible, un país capdavanter en matèria d'aigua, en matèria de residus, en matèria d'energia, en matèria de mobilitat. I per fer això possible creiem que avui el que cal és, des d'Iniciativa Verds i Esquerra Unida, des dels diputats que tenim, construir aquesta alternativa amb moltes de les energies que estan al carrer; amb moltes de les energies, òbviament, que hi ha a la societat, amb moltes de les experiències socials, empresarials, sindicals, cíviqes, que estan treballant per una Catalunya més justa, una Catalunya més sostenible i una Catalunya més lliure.

Això ho farem, i ho farem amb voluntat de diàleg d'acord. No sé si va tenir altres portaveus o presidents que li fessin tantes propostes com li vam fer nosaltres, no ho sé, però n'hi vam fer unes quantes, eh? I això crec que expressa, precisament, la voluntat de proposar i d'arribar a l'acord.

Però de la mateixa manera li dic: serem bel·ligerants davant de qualsevol temptació de retallada.

I, òbviament, com li he dit des del primer dia, tindrem la mà estesa per fer avançar nacionalment aquest país, en un moment complicat, i després d'una sentència que, a més, té derivades més que preocupants.

Moltes gràcies, presidenta.

(Aplaudiments d'un sector de l'hemicicle.)

La presidenta

Té la paraula el candidat a la presidència de la Generalitat.

El candidat a la presidència de la Generalitat

Gràcies, senyora presidenta. Senyor Herrera, en primer lloc, jo li vaig reconèixer en la primera part de la sessió d'investidura, que el seu grup havia estat, precisament, doncs, molt..., molt, diguem-ne, procliu, en la línia de les possibilitats d'acords; més que d'acord, de possibles pactes que es podien fer, propostes, etcètera, no?, vaig veure que vostès, realment, hi havia pensat i així ho vaig reconèixer, i ho torno a dir. Altra cosa és si es pot estar d'acord amb el tot el que vostès proposen o no. Això ja és una altra cosa, no? I jo crec que en algunes coses certament podem estar d'acord i en altres és més difícil, no?

Per exemple, tot això que vostè diu de caminar junts des del punt de vista de l'autogovern: comprat. Jo l'hi compro, cent per cent. Si home!, l'hi compro perquè sé que vostès, doncs, tindran una actitud en aquest sentit, doncs, de país, positiva, que, així com ens separen moltes altres coses en molts altres terrenys, aquí és possible que hi hagi punts d'acord, no vull dir en tot però punts d'acord sòlids entre Convergència i Unió i la seva formació política, i aquest és un gran tema. I, per tant, jo, això, doncs, ho assumeixo com un terreny de col·laboració entre la seva formació política i el futur Govern de Catalunya.

Li agraeixo, també, encara que hagi estat breu en aquesta apreciació, però intens, l'exemple que vostè ha posat, personalment, de què significa en determinats barris de determinades ciutats del nostre país, el poder fer, doncs, un aprenentatge a través de la immersió lingüística en català, com un bé comú. Que no s'ha de veure, doncs, des d'una òptica bel·ligerant sinó com un motor, com un vehicle d'integració de molta gent a casa nostra. Em sembla que aquesta posició serena i constructiva que vostè ha explicat aquí arran[#] de la seva experiència, doncs, val la pena que se'n prengui nota, no?

Tres o quatre coses més: vostè fa tota una sèrie de preguntes un altre cop. Jo només li vull significar una cosa. Jo no és que vulgui respondre –ara n'hi respondré

algunes—, és que vostès han vingut també en aquesta sessió d'investidura, abans de sentir res, dient que sempre votaran que no. És clar, quan una formació política assisteix a una sessió d'investidura i abans d'escoltar el discurs del candidat, abans d'escoltar res —sense saber què diré—, ja diu «la nostra resposta sempre serà que no, sempre votarem que no, a la primera, a la segona, si hi hagués tercera a la tercera, a la quarta, a la cinquena, etcètera...», dius bé, «escolteu, doncs aleshores jo ja no hi puc fer gaire cosa més», perquè vostès ja tenen una posició decidida, que no sé si és estrictament ideològica o no, o de comoditat parlamentària..., del que sigui! Però vostès ja varen decidir que no, que no es mourien de la seva posició, cosa que demostra una posició, diguem-ne, no vull dir intransigent, perquè seria excessiu, però una tradició molt, diguem-ne, molt clara, eh? «Nosaltres votarem que no al candidat de Convergència i Unió.» Molt bé, hi tenen dret, per tant...

Ara, aleshores diu, «és que vostè no ens contesta res i per tant no ens podem aclarir». No, escolti'm, és que aquest no és un debat de política general, aquest és un debat d'investidura, i el que es busca en un debat d'investidura és que surti elegit un president, és un debat que es fa una vegada cada quatre anys. No es fa cada any, aquest. Després també hi ha altres debats que es fan cada any, però aquest no, aquest és una vegada cada quatre anys. Per tant, escolti'm, estem en un debat diferent.

Ara, dit això, jo li vaig donar algunes opinions sobre algunes coses importants. Vostè insisteix un cop i un altre en el tema de l'impost de successions, però li vaig posar un exemple. Li vaig dir, ara vostè es queixa d'herències que puguin ser de 2 milions d'euros, per exemple, no?, o de 3, vostè diu. Molt bé. I quan eren d'1.200.000 euros i vostès van reduir substancialment aquestes herències, i no van complementar les pensions de viduïtat, per exemple, o els subsidis a la gent més necessitada...? Llavors jo podria venir aquí i dir: veuen?, el Grup d'Iniciativa Verds - Alternativa Unida, doncs va preferir... *(Veus de fons.)*, va preferir... Com? *(Persisteixen les veus de fons.)* Esquerra Unida Alternativa, perdó. Admetin-me que és una mica complicat això, eh? *(Veus de fons.)* Vostè, president Montilla, ja hi està més avesat, però jo m'hi haig d'entrenar. *(Veus de fons.)* Doncs si complicat

és tot plegat, com es defineixen, complicada també és la teoria, perquè home, posats a fer, jo em pregunto perquè vostès van permetre que herències de més d'1 milió d'euros quedessin bastant lliures d'impostos o completament, i resulta que no es complementessin determinats subsidis de gent que cobraven quatre-cents euros de pensió al mes. I això és difícil de justificar, no? Si vostès presenten les coses així.

Dic això perquè és molt fàcil explicar les coses com vostès les expliquen. Aquí queda dit, sembla que n'hi ha uns aquí que només es dediquen a privilegiar a uns quants rics del país i, en canvi, n'hi ha d'altres que només miren pels que són més pobres.

Però, atenció, eh?, vostès revisin els seus actes. Vostès van dir moltes vegades que aquest impost mentre vostès estiguessin al Govern «no es tocava». Jo ho havia sentit moltes vegades, això, eh?, mentre Iniciativa Cat... –etcètera–, tingui la clau del Govern (*veus de fons*) –perdó–, no es toca aquest impost. Vostès van dir això: no es toca aquest impost. I ara resulta que el van tocar. Potser perquè els altres grups del Govern, doncs els van empènyer en aquesta situació, però vostès el van tocar. I alguns diuen que el van tocar substancialment. Simplement jo vaig respondre. El que passa que la resposta, possiblement a vostè no li agrada del tot.

El tema del cementiri nuclear. Escolti'm, no ens ho preguntin cada vegada. Nosaltres –amb vostès– vàrem signar una resolució en aquest Parlament. Aleshores, si la vàrem signar amb vostès i la vàrem votar conjuntament, i també amb el Grup d'Esquerra Republicana, si no ho recordo malament, jo em pregunto: que és que les coses que es voten no tenen cap valor?, que és que s'han de tornar a pregunta deu mil vegades una vegada han estat votades? Doncs si han estat votades han estat votades. Nosaltres som conseqüents amb els actes d'aquell moment. Per tant, no és un problema de no donar resposta, és que la resposta ja hi era. No cal insistir-hi més, no? –etcètera, no?

Bé, l'última cosa que li volia dir. Vostè també diu que no sap quin és l'abast de l'acord amb el Partit Socialista. Bé, jo els demano una cosa. Si hem d'entrar en una legislatura a on intentem, doncs, ser..., tothom parla de transparència, no? Doncs mirin, una de les primeres normes de la transparència és que s'expliquin les coses

tal com són. Jo penso explicar en aquesta legislatura les coses tal com són. Unes agradaran més i una altres agradaran menys –fins i tot algunes agradaran menys a Convergència i Unió–, i les explicaré.

Els demano una cosa: llegeixin el paper que hem signat amb el Partit Socialista. Mirin l'encapçalament que diu que és «per facilitar la investidura» i creguin-se el que diu el senyor Nadal i el que diu el senyor Mas. I el que diem el senyor Nadal i el senyor Mas i el Grup Socialista i el Grup de Convergència de Unió no és altra cosa que a aquest país se li ha de donar continuïtat institucional al Govern i a la presidència, i que com que nosaltres no tenim majoria absoluta, algú s'ha de prestar a poder-ho fer. Òbviament, aquest algú té dret a plantejar que en alguns temes importants de país en aquests propers temps hi hagi una voluntat d'acord entre forces polítiques, que són les que han tingut la majoria de vots a Catalunya. I si la democràcia mana a través, el poble mana a través del vot en el moment de les eleccions, doncs escolti'm, això també s'ha de respectar. Però no hi ha res més que això. Ni res menys ni res més.

Té importància, perquè a través d'aquí s'investirà un president i es formarà un govern. I a partir d'aquí, aquest govern està, diguem-ne, sense suports parlamentaris clars. Però aquest Govern també està amb una actitud de construir-los en el dia a dia, i jo espero que també el seu grup, doncs, s'hi posarà, diguem-ne, no dic fàcilment, perquè això seria molt suposar, però s'hi posarà una mica a favor.

I la darrera consideració: vostè diu que en el Partit Socialista Obrer Espanyol s'han alegrat d'aquesta decisió. Canviï d'òptica un moment. Jo sé que vostè ha estat molt temps a Madrid i potser té un biaix en aquest sentit, no?, però canviï una mica d'òptica. En lloc de pensar en el PSOE pensi en quanta gent a Catalunya se'n pot alegrar. Vostè ha vingut aquí i la imatge que ens ha posat és: si hi havia no sé què en el PSOE, a sis-cents quilòmetres de distància, en un lloc que no és Catalunya, i, en canvi, a la millor s'ha oblidat que aquí, que és el nostre lloc, el nostre país, hi ha molta més gent de la que vostè es pensa que està contenta que després del resultat electoral que hi va haver ara hi hagi partits que exerceixen responsabilitat,

que fan possible que el país continuï, que el Govern hi sigui i que el president pugui exercir.

(Aplaudiments d'un sector de l'hemicicle.)

La presidenta

Té la paraula el senyor Joan Herrera, president del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Joan Herrera i Torres

Moltes gràcies, presidenta. Senyor Mas, segur que hi ha gent contenta a Catalunya, però segur que PSOE estan molt contents –ho han dit–, és el millor favor que li ha fet el PSC al PSOE en els darrers anys, han dit –no ho sé, eh?–, jo no ho sé, però això, això ho han dit. I jo el que faig és evidenciar-ho, dir-ho, explicar-ho. I tinc algun dubte sobre si hi haurà molta gent i tota la gent d'esquerres que estigui contenta, no ho sé, això és el que no sé.

El que sí que sé és que vostès s'han presentat amb un programa, és cert, i vostè, en el debat d'investidura va dir: no es pot fer política des d'apriorismes ideològics. Ho va dir. Però tinc la sensació que quan els valors són els de l'esquerra és *ideologisme*, i quan l'*ideologisme* és el liberal o el conservador, són «idees».

I li posaré l'exemple, miri. Invertir 350, 400 milions d'euros en que grans herències deixin de pagar l'impost de successions no suposa més equitat. No es reactiva l'economia perquè va òbviament a herències que vostès saben que tenen moltes possibilitats. Invertir 350 milions en famílies que no arriben a final de mes és un exemple d'equitat i, a més, va a la reactivació econòmica perquè, veu, tot va a consum.

Quan vostès diuen que en un context com el que tenim, amb el que està caient, el nou Govern de la Generalitat, abans de sortir de la crisi, allà on es gastarà més quartos és en qui hereta 2, 3, 4, 5 milions d'euros, senyor Mas, això és *ideologisme* conservador.

Jo, el que crec és que no es pot fer política des de l'apriorisme ideològic, simplement –simplement. I el que li demano és, a l'igual que vostè ha dit que

posposa els increments de despesa social a quan sortim de la crisi, que faci el mateix amb rebaixes fiscals per a qui hereta molt.

I mirin, Iniciativa Verds i Esquerra Unida el que van dir és que no eliminarien l'impost de successions. I gràcies a que Iniciativa Verds i Esquerra Unida seran al Govern, i gràcies, òbviament, a l'acord, també, amb els socis, vam aconseguir que s'evités que aquest impost el paguessin classes mitjanes i treballadores, però sí el que [#] paguessin grans herències, i a mi em sembla un exemple d'insensibilitat social tirar-ho enrere.

Jo vull acabar dient-li: nosaltres ens comprometrem en la millora de l'autogovern, però nosaltres serem bel·ligerants davant de qualsevol retallada social. I li ho dic perquè l'altre dia li vaig fer moltes preguntes, i vostè només amb nosaltres va posar el retrovisor. Però vostè serà el proper president de la Generalitat, i nosaltres serem un grup en aquesta cambra, i nosaltres tenim l'obligació de preguntar-li, i crec que vostè té la responsabilitat de respondre'ns. I el que li demano és que a partir d'ara ho faci.

I ho dic perquè quan li vaig preguntar sobre Ascó ho vaig fer des de la responsabilitat d'un compromís del que serà el proper president de la Generalitat, en una cambra amb noves majories parlamentàries i amb una demanda que ve del territori. I, per tant, jo m'alegro que el proper president de la Generalitat s'hagi compromès ara mateix i s'hagi reafirmat, precisament, en allò que ja es va comprometre com a cap de l'oposició.

I quan jo el que li vaig plantejar és multitud de propostes, i vostè no em va respondre, el que ens vam trobar és amb el silenci davant de la necessitat d'un pacte per la transparència i contra la corrupció. El que ens vam trobar és amb el silenci davant de propostes que el que fan és encarar els reptes que tenim en matèria de salut, reduint la despesa farmacèutica i no retallant prestacions.

El que ens vam trobar és amb el silenci davant de propostes com la fiscalitat verda de la que vostè va parlar, i que, en canvi, no ha concretat, i això és el que a mi m'hagués agradat que hagués entrat en matèria; com, per exemple, també, en els

temes del Memorial democràtic, que encara no sabem la resposta, o el tema d'un pacte nacional per fer front al canvi climàtic.

I acabo ja. Senyor Mas, vostès no es van abstenir en el cas del president Maragall[#]

Fitxer 8

o en el cas del president Montilla. No, em sembla bé, legítim. Ara vostès tenen l'abstenció del PSC, però de la mateixa manera ha d'entendre que des d'Iniciativa Verds – Esquerra Unida, en aquesta legislatura i en aquest inici el que volem és expressar el sentiment de molta gent d'esquerres. Jo sé que hi ha molta gent que els ha votat i els ha votat perquè governin, òbviament, i per això tenen aquest 38 per cent dels vots. Però també hi ha molta gent que el que espera és que en aquesta cambra hi hagi una alternativa, una proposta, una reflexió des de l'esquerra. I quan es pacten temes tan troncats com els que han pactat, i a més es pacta [#] a la investidura, ha d'entendre que una força política com Iniciativa Verds i Esquerra Unida se senti en la responsabilitat de representar no només els 230.000 vots que hem tingut, sinó de representar el sentiment, la reflexió i el pensament de molta gent d'esquerres que es espera que a vostès els vaig molt bé pel bé del país i pel bé, precisament, de la gent que està patint més la crisi, però que tem una política basada en menys del que és públic, que tem una política que el primer que fa és eliminar l'impost de successions per a qui té més, que tem una política que en matèria de salut o d'educació pot donar passos enrere i que tem una política que en matèria ambiental ens pot situar més al segle XX que no pas al segle XXI.

I aquells que temem aquesta política avui hem d'actuar amb la responsabilitat del nostre vot contrari. I és per això que des d'Iniciativa Verds –Esquerra Unida votarem en un sentit contrari a la seva investidura.

Moltes gràcies, presidenta.

(Alguns aplaudiments.)